

MỘT SỐ VẤN ĐỀ VỀ NHU CẦU VỐN ĐỂ NÂNG CAO MỨC SỐNG CỦA NHÂN DÂN CPC VÀO NĂM 2005

SA SAMBO

NCS Trường Đại học Kinh tế TP.HCM

CPC là một nước trong khối các nước đang phát triển ở Đông Nam Á, với nền nông nghiệp canh tác theo truyền thống cổ xưa, công nghiệp chưa phát triển và dịch vụ đang phát triển một cách chậm chạp, cấu trúc hạ tầng yếu, thu nhập bình quân đầu người chỉ ở mức 110 USD (1991) (1). Vì vậy, để theo kịp đà phát triển của các nước trong khu vực cũng như trên thế giới, trong những năm trước mắt và cuối thế kỷ 20 này, CPC phải tạo được cơ sở cho sự tăng trưởng kinh tế nhanh chóng vào đầu thế kỷ sau.

Theo một số tài liệu của Liên Hiệp Quốc và Ngân hàng thế giới đã cho thấy, đối với các nước đang phát triển, chỉ tiêu tăng trưởng bình quân hàng năm từ 5% đến 6%. Nhưng đối với các nước chủ yếu dựa vào sản xuất nông nghiệp và dịch vụ và mới bước vào giai đoạn đầu của sự phát triển thì đạt được tốc độ tăng là 6% là một điều rất khó khăn. Riêng đối với CPC năng suất lao động còn thấp, do vậy, có thể thấy rằng tốc độ tăng trưởng GDP trong thời gian đầu cũng không thể nào vượt ra ngoài tình hình chung của các nước chưa phát triển. GDP tính theo giá cố định năm 1991 chỉ có 280.304 triệu Riels (2) tức tương đương với 394.239.100 USD (3) mà với tốc độ tăng trưởng bình quân hàng năm là 5% thì đến năm 1993 GDP là 434.648.608 USD. Hiện nay theo con số tính toán thực tế thì CPC có thể đạt GDP tương đương với con số ước tính này. Nhưng với số lượng này vẫn chưa thể nào nâng cao đời sống nhân dân được bao nhiêu, mà theo phương hướng phát triển dài hạn của nhà nước CPC dự kiến đến năm 2005, mục tiêu tăng trưởng kinh tế quốc dân phải đạt mức thu nhập sản phẩm bình quân đầu người (GNP/1 người) gấp hai lần trước chiến tranh (180-200 USD/người) tức là khoảng 400 USD/1 người, nghĩa là phải gấp 3 lần hiện nay (năm 1993: GNP đã nhích lên được xấp xỉ 130 USD/1 người) (4). Vậy GNP vào năm 2005 phải đạt ít nhất 4.611.671.600 USD với dân số chỉ ở mức 11.529.179 người.

Để đạt được con số này, nhà nước và nhân dân CPC cần phải cố gắng hết sức mình ngay từ bây giờ. Nếu như

những năm trước năm 1993 tốc độ tăng trưởng bình quân hàng năm là 5% thì từ năm 1994 trở đi cho đến năm 2005 tốc độ tăng trưởng bình quân hàng năm là phải tăng gấp đôi, nghĩa là 10%. Với cách tính như vậy thì, tổng sản phẩm quốc nội GDP 2005 sẽ là 1.364.113.525 USD và tỷ lệ tăng dân số tự nhiên bắt đầu từ năm 1996 trở đi phải được hạ thấp còn 1,5% (hiện nay khoảng 2,8%)(5). Nếu như tình hình kinh tế chính trị-quân sự tương đối ổn định hơn hiện nay; và thu nhập nhân tố thuần túy từ nước ngoài (NFIFA) cũng phải phấn đấu đạt 3.247.558.075 USD vào năm đó. Từ đó, nhà nước cần phải có chiến lược thích hợp với bài bản rõ ràng để có thể có đầy đủ vốn cho phục vụ sản xuất và đời sống nhân dân vào năm 2005. Ta chỉ cần nhắm tính cũng có thể thấy rằng biện pháp hữu hiệu nhất là ngay từ bây giờ phải sử dụng chiến lược hướng ngoại là cần thiết. Song cũng phải bằng cách thông qua xuất khẩu lớn hơn nhập khẩu, viện trợ không hoàn lại, khuyến khích đầu tư liên doanh từ nước ngoài và vay dài hạn với lãi suất thấp.

Các lý thuyết phát triển cũng như kinh nghiệm của các nước cho thấy, việc huy động và bố trí lại các nguồn tài lực của đất nước là nhân tố cơ bản để có thể đạt được tốc độ tăng trưởng nhanh đối với các nước đang ở giai đoạn đầu của quá trình phát triển. Trong đó, sự gia tăng tư bản, nâng cao trình độ kỹ thuật và công nghệ sản xuất là yếu tố then chốt. Tuy vậy, thiếu vốn sản xuất ban đầu là tình trạng chung của hầu hết các nước đang phát triển. Do đó, để đạt được mục tiêu phát triển của mình, CPC đang đặt ra một cách bức thiết về nhu cầu vốn với một khối lượng vượt ra ngoài khả năng mà bản thân có thể với tới được. Đó cũng chính là nhiệm vụ đè nặng trên vai các nhà lãnh đạo quốc gia phải làm thế nào để có chính sách ngoại giao thích hợp trong việc quan hệ kinh tế với quốc tế nhằm thu hút khối lượng vốn đầu tư khổng lồ ấy. Về nguồn lực bên trong, để đạt được yêu cầu đó cần phải làm từ hai mặt.

- Trước hết, với thời gian ngắn, phải giải quyết những vấn đề bức thiết

của đời sống kinh tế, chính trị, xã hội và quốc phòng, đặc biệt là lập lại sự ổn định trong quan hệ cung-cầu về sản phẩm hàng hóa và dịch vụ cho sản xuất và đời sống. Điều đó có thể giải quyết bằng cách tăng cường ngay nguồn lực như tài nguyên, nhiên liệu, tư liệu sản xuất và trình độ tay nghề của người lao động. Trong đó, phần chủ yếu là đầu tư vào tài sản lưu động, bất động sản, nhằm phát huy được năng lực sản có của các cơ sở hạ tầng kỹ thuật, nhanh chóng đáp ứng nhu cầu sản phẩm cho đời sống trong nước, giải quyết công ăn việc làm cho người lao động.

- Cuối cùng: với thời gian dài, trong tương lai phải chuẩn bị các cơ sở vật chất kỹ thuật của sản xuất, tạo ra một cơ cấu sản xuất có hiệu quả, để đạt được một tốc độ tăng trưởng nhanh khoảng 10% bình quân hàng năm và ổn định trong những năm của thế kỷ sau. Điều đó, phải đầu tư xây dựng các cơ sở hạ tầng, đầu tư tạo ra tài sản cố định mới, tức là đầu tư theo chiều rộng, nhằm đưa tiến bộ khoa học kỹ thuật, công nghệ tiên tiến của thế giới vào sản xuất trong nước. Đại bộ phận đầu tư nhằm tạo ra năng lực sản xuất mới cho nền kinh tế cho một thời kỳ dài, ngoài việc xây dựng cơ sở hạ tầng tương ứng như mạng lưới thông tin liên lạc, đường sá, cầu cống, sân bay, bến cảng, năng lượng, nước sạch, và các cơ sở dịch vụ kỹ thuật khác... cần phải đầu tư vào sự nghiệp đào tạo, giáo dục, cũng như các cơ sở y tế, nhà ở, nâng cao năng lực bộ máy quản lý hành chính sự nghiệp của nhà nước. Những đầu tư cho lĩnh vực này, tuy không trực tiếp cho sản xuất, nhưng lại rất cần thiết tạo ra điều kiện cho sự phát huy hiệu quả của các năng lực sản xuất mới. Những đầu tư đó thông thường phải đi trước một bước lâu dài ngay từ bây giờ và có tỷ trọng khá lớn trong tổng đầu tư của nền kinh tế ♣

(1) Theo Asiaweek 29.11.1991

(2) Theo World Bank

(3) Theo World Bank (1 USD = 711 Riels/năm 1991)

(4) Theo ước tính của tác giả

(5) Theo World Bank